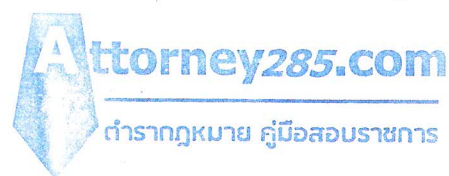

บทบรรณาธิการ

คำถาม ทายาทโดยธรรมที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดกหรือยื่นคำร้องขอให้ถอนผู้จัดการมรดกของผู้ตาย จะต้องเป็นทายาทที่มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายจริง ด้วยหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาศาลฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๗๔๓/๒๕๕๖

ทายาทที่จะถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ถอนผู้จัดการมรดกตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๒๗ วรรคหนึ่ง นั้น หมายถึง **ทายาทที่มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายจริง** เพียงแต่เป็นทายาทโดยธรรมตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๒๙ หากไม่มีสิทธิได้รับมรดกเพราะผู้ตายทำพินัยกรรมหรือเสียสิทธิในการรับมรดก ก็ไม่ถือว่าเป็นทายาทอันเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์มรดก ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้ตายไม่มีทรัพย์สินที่ได้มาก่อนเป็นพระภิกษุจึง**ไม่มีมรดกตกได้แก่ทายาทโดยธรรมคือผู้คัดค้าน** ซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๒๙ (๑) ส่วนทรัพย์สินของผู้ตายที่ได้มาระหว่างอยู่ในสมณเพศ เมื่อผู้ตายมิได้ทำพินัยกรรมยอมเป็นมรดกตกได้แก่วัดที่ผู้ตายมีภูมิลำเนา ขณะถึงแก่ความตายตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๒๓ ดังนั้น ผู้คัดค้านยอมเสียสิทธิในการรับมรดกคือทรัพย์สินของผู้ตายที่ได้มาระหว่างอยู่ในสมณเพศดังกล่าว ดังนี้ ผู้คัดค้านจึงไม่ใช่ทายาทของผู้ตายอันจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดกของผู้ตายตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๑๓ ด้วย เพราะคำว่าทายาทตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๗๑๓ นั้น หมายถึง **ทายาทที่มีสิทธิรับมรดกจริงเช่นกัน**

คำถาม เจ้าของรวมคนหนึ่งทำสัญญาขายที่ดินกรรมสิทธิ์รวมให้แก่ผู้อื่น ซึ่งรับซื้อไว้โดยสุจริต โดยเจ้าของรวมคนอื่นไม่ทราบเรื่องและไม่ได้ให้ความยินยอมจะมีผลผูกพันเจ้าของรวมคนอื่นหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาศาลฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๗๓๔/๒๕๕๖

ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๒๒๖๖ ตำบลก้งแวน อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เป็นสินสมรสของโจทก์และ บ. เมื่อโจทก์กับ บ. จดทะเบียนหย่าขาดจากกันโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วต้องแบ่งสินสมรสให้โจทก์และ บ. ได้ส่วนเท่ากันตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๓๓ แต่เมื่อยังไม่ได้แบ่งจึงต้องบังคับตามบทบัญญัติว่าด้วยกรรมสิทธิ์รวม โดยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้เป็นเจ้าของรวมกันมีส่วนเท่ากันตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๓๕๗

